

[Jes Lunde]

med nu at opregne alle disse partier, der skulle ønske sig en anden regering. Fru Pia Kjærsgaard har jo i øvrigt klart dementeret, at Fremskridtspartiet skulle være iblandt dem. Men hr. Preben Møller Hansen loftede jo faktisk en flig af det her for lidt siden ved pludselig at lufte den idé, at man kunne lave en magistratsregering. Så må jeg sige, at jeg er forbløffet, for hvor bliver klassekampen så af? Hvis vi nu pludselig skal til at lave en bred regering efter hr. Bilgrav-Nielsens recept i stedet for den regering, der er i øjeblikket, ja, så står SF af. Og hvis det var noget i den retning, der var hensigten med den, er vi da glade for, at hr. Preben Møller Hansen har trukket sin dagsorden.

Hr. Jørgen Tved beskæftigede sig med studiekredsarbejdet mellem S og SF og var bekymret for, om det var noget, der hæmmede SF. Det er det jo ikke. Vi har, som hr. Jørgen Tved har lagt mærke til, stillet en mistillidsdagsorden her i dag, så vi er åbenbart ikke så hæmmede af det.

Når hr. Ivar Hansen begynder at snakke om, at der stemmes forskelligt, nå ja, så må vi konstatere, at det gør der; der stemmes forskelligt i dag fra oppositionens side, men ikke desto mindre arbejder vi selvfølgelig stille og roligt videre i det udmærkede studiekredsarbejde, vi har sammen med Socialdemokratiet, og hvor vi sidder og forbereder grundlaget for den næste regering, som kan komme og afløse denne. Så det er alt for tidligt at glæde sig i den borgerlige lejr over, at nu er oppositionen splittet. Det er den ikke.

Vi beklager, at vi ikke kan stemme samlet i dag, men vi fastholder, at det arbejde, vi har i gang, vil fortsætte ufortrødent, og at den dag snart kommer, hvor regeringens dage er talte.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil bare kort sige til hr. Jes Lunde, at den begrundelse, som jeg gav for, at vi vil undlade at stemme til Fælles Kurs' dagsorden, jo er en begrundelse, som ikke ændres ved, at der kommer et andet forslag, som uvægerlig vil lide samme skæbne, uanset hvordan Socialdemokratiet stemmer.

Om den tillid eller mistillid, der bliver udtrykt til regeringen, bliver med få eller flere stemmer, resultatet er det samme, og derfor er det altså, at vi undlader at stemme. Vi vil ikke med i det her.

Lad mig så sige til hr. Jørgen Tved, som påstod, at vi sandelig også havde fremsat mange dagsordener, som vi havde ladet os stemme ned på: Nu har jeg ikke været henne og slå det op, men jeg husker én i hvert fald, hvor vi blev stemt ned. Det var, så vidt jeg husker, i december 1983, hvor vi havde fremsat en dagsorden, hvori der indgik ordet mistillid. Men jeg synes, man må lægge mærke til resultatet, der kom ud af det, nemlig at vi fik en meget værdifuld redegørelse fra statsministeren om, hvad folketingsparlamentarisme er. Det, vi så bare kan håbe, er, at statsministeren sender den tale til sin kollega udenrigsministeren, sådan at også han finder ud af, hvad folketingsparlamentarisme er.

Men ellers finder jeg ikke, at der har været dagsordener, der har været et slag i luften som den, hr. Jørgen Tved og Fælles Kurs har stået for i dag.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er endnu en gang med forundring, jeg har lyttet til den socialdemokratiske ordførers argumentation til forsvar for Socialdemokratiets manglende handling for at vælte regeringen, nemlig den, at man stillede et dagsordensforslag i 1983, som blev underkendt, men man opnåede den lykke, at statsministeren i dette Folketing fremkom med en redegørelse om, hvordan dansk parlamentarisme fungerer; og det er selvfølgelig en god ting, når man ikke vidste det i forvejen. Men jeg gik da ud fra, at man som folketingsmedlem vidste, hvordan dansk parlamentarisme fungerer. Det vidste Socialdemokratiet åbenbart ikke, siden de var lykkelige over at få statsministerens forklaring på, hvordan det fungerer.

Så var der svaret til hr. Jes Lunde. Det var spørgsmålet om magistratsregering og så klassekampen. Jeg går ud fra – det er jeg næsten overbevist om – at SF's gruppe alle som én udmærket ved, hvad der forstås i det øjeblik, man går ind i forhandlinger om regeringssamarbejde. Så går man ind med sine målsætninger og prøver på at forhandle sig frem, og det er en del af det arbejde, man skal udføre, når man vælges som tillidsmand her af det danske folk. Man skal forsøge på ved disse forhandlinger at fremme de politiske målsætninger, som man står for, og det er sådan set det, man gør. I det øjeblik man går ind for at danne en magistrats-